

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

**Bruxelles, den 18. juli 2018
(OR. en)**

**2017/0125 (COD)
LEX 1826**

**PE-CONS 28/1/18
REV 1**

**POLMIL 63
COMPET 368
CFSP/PESC 481
CSDP/PSDC 276
COPS 178
EUMC 91
ECOFIN 497
IND 146
MI 397
RECH 228
EMPL 249
CODEC 868**

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
OM OPRETTELSE AF PROGRAMMET FOR UDVIKLING
AF DEN EUROPÆISKE FORSVARSINDUSTRI
MED HENBLIK PÅ AT STØTTE KONKURRENCEEVNEN
OG INNOVATIONSKAPACITETEN I UNIONENS FORSVARSINDUSTRI**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2018/...

af 18. juli 2018

**om oprettelse af programmet for udvikling af den europæiske forsvarsindustri
med henblik på at støtte konkurrenceevnen og innovationskapaciteten
i Unionens forsvarsindustri**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 173,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure², og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 129 af 11.4.2018, s. 51.

² Europa-Parlamentets holdning af 3.7.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets holdning af 16.7.2018.

- (1) I sin meddelelse af 30. november 2016 om den europæiske forsvarshandlingsplan forpligtede Kommissionen sig til at supplere, udnytte og konsolidere medlemsstaternes fælles bestræbelser på at udvikle forsvarskapaciteter, der kan imødegå sikkerhedsmæssige udfordringer, såvel som til at fremme en konkurrencedygtig, innovativ og effektiv forsvarsindustri i hele Unionen. Det blev navnlig foreslået at oprette en europæisk forsvarsfond ("fonden") for at støtte investeringer i fælles forskning og i den fælles udvikling af forsvarsmateriel og -teknologier og derved tilskynde til fælles indkøb og fælles vedligeholdelse af forsvarsmateriel og -teknologier. Fonden ville ikke erstatte nationale bestræbelser i denne henseende og bør anspore medlemsstaterne til at samarbejde og investere mere i forsvaret. Fonden ville støtte samarbejdet gennem hele udviklingscyklussen for forsvarsprodukter og -teknologier og dermed fremme synergier og omkostningseffektivitet. Målet ville være at levere kapaciteter, at sikre et konkurrencedygtigt og innovativt grundlag for forsvarsindustrien i hele Unionen, herunder gennem grænseoverskridende samarbejde og deltagelse af små og mellemstore virksomheder (SMV'er), og at bidrage til øget europæisk forsvarssamarbejde.

- (2) For at fremme konkurrenceevnen, effektiviteten og innovationskapaciteten i Unionens forsvarsindustri, hvilket bidrager til Unionens strategiske autonomi, bør der oprettes et program for udvikling af den europæiske forsvarsindustri ("programmet"). Programmet bør tage sigte på at fremme konkurrenceevnen i Unionens forsvarsindustri og derved bidrage til forbedringen af forsvarskapaciteter, herunder i forbindelse med cyberforsvar, ved at støtte samarbejde mellem virksomheder i hele Unionen, herunder SMV'er og selskaber med mellemstor markedsværdi (midcapselskaber), forskningscentre og universiteter, og samarbejde mellem medlemsstater i udviklingsfasen af forsvarsprodukter og -teknologier, og således facilitere bedre udnyttelse af stordriftsfordele i forsvarsindustrien og fremme standardiseringen af forsvarssystemer og samtidig forbedre deres interoperabilitet. Udviklingsfasen, som følger efter forsknings- og teknologifasen, er forbundet med betydelige risici og omkostninger, som hindrer den videre udnyttelse af forskningsresultaterne og har negativ indvirkning på konkurrenceevnen i Unionens forsvarsindustri. Ved at støtte udviklingsfasen vil programmet bidrage til en bedre udnyttelse af resultaterne af forsvarsforskning og til at dække hullet mellem forskning og produktion. Det ville også fremme alle former for innovation, eftersom en sådan støttes positive virkninger kan forventes at smitte af på civilsamfundet. Programmet supplerer de aktiviteter, der udføres i overensstemmelse med artikel 182 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og det dækker ikke produktion eller indkøb af forsvarsprodukter eller -teknologier.

- (3) Med henblik på at opnå mere innovative løsninger og fremme et åbent indre marked bør programmet yde kraftig støtte til SMV'ers deltagelse på tværs af grænserne og bidrage til at skabe nye markedsmuligheder.
- (4) Programmet bør dække en periode på to år fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2020. Beløbet for gennemførelsen af programmet bør fastsættes for denne periode.
- (5) Denne forordning fastlægger en finansieringsramme for hele programmets varighed, som skal udgøre det primære referencebeløb under den årlige budgetprocedure, jf. punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning¹ for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure.

¹ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

- (6) Ved gennemførelsen af programmet bør alle finansieringsinstrumenter anvendes i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012¹ med henblik på at maksimere udviklingen af forsvarsprodukter og -teknologier. Som følge af programmets varighed på to år kan anvendelsen af finansielle instrumenter dog give anledning til praktiske vanskeligheder. I denne indledende periode bør der således gives prioritet til anvendelsen af tilskud og i undtagelsesvisse tilfælde til offentlige indkøb. Finansielle instrumenter kan være et relevant værktøj til anvendelse i fonden efter 2020.
- (7) Kommissionen kan overlade en del af gennemførelsen af programmet til de enheder, der er omhandlet i artikel 58, stk. 1, litra c), i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.
- (8) Efter at have opnået enighed om fælles forsvarskapacitetsprioriteter på EU-plan, navnlig via kapacitetsudviklingsplanen, og idet der også tages hensyn til den samordnede årlige gennemgang vedrørende forsvar, og med henblik på at opfylde EU's ambitionsniveau som vedtaget af Rådet i dets konklusioner af 14. november 2016 og godkendt af Det Europæiske Råd den 15. december 2016, kortlægger og konsoliderer medlemsstaterne de militære krav og fastsætter de tekniske specifikationer for projektet.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

- (9) Medlemsstaterne bør, hvis det er relevant, også udpege en projektleder, såsom en international projektstyringsorganisation. f. eks. Den Fælles Organisation for Forsvarsmaterielsamarbejde, eller en enhed, såsom Det Europæiske Forsvarsagentur, til at lede arbejdet med udviklingen af en samarbejdsforanstaltning, som støttes under programmet. Hvis en sådan udpegelse foretages, bør Kommissionen forhøre sig hos projektlederen om, hvilke fremskridt der er gjort med hensyn til foranstaltningen, før der foretages udbetaling til støttemodtageren af den støtteberettigede foranstaltning, således at projektlederen kan sikre, at modtagerne overholder tidsfristerne.
- (10) Unionens finansielle støtte bør ikke berøre overførslen af forsvarsrelaterede produkter inden for Unionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/43/EF¹ eller eksporten af forsvarsprodukter, -udstyr eller -teknologi. Den bør heller ikke gribe ind i medlemsstaternes beføjelser vedrørende politik for overførsel inden for Unionen og eksporten af sådanne produkter, herunder i overensstemmelse med de fælles regler for kontrol med eksport af militært teknologi og -udstyr, der er fastsat i Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP².

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/43/EF af 6. maj 2009 om forenkling af vilkår og betingelser for overførsel af forsvarsrelaterede produkter inden for Fællesskabet (EUT L 146 af 10.6.2009, s. 1).

² Rådets fælles holdning 2008/944/FUSP af 8. december 2008 om fælles regler for kontrol med eksport af militært teknologi og -udstyr (EUT L 335 af 13.12.2008, s. 99).

- (11) Eftersom målet med programmet er at støtte konkurrenceevnen og effektiviteten for Unionens forsvarsindustri gennem nedbringelse af risikoen i udviklingsfasen for samarbejdsprojekter, bør foranstaltninger vedrørende udviklingen af et forsvarsprodukt eller en forsvarsteknologi, nemlig gennemførlighedsundersøgelser og andre ledsageforanstaltninger, design (herunder de tekniske specifikationer, som designet er baseret på), systemprototypefremstilling, testning, kvalificering, certificering og forøgelse af effektiviteten gennem et forsvarsprodukts eller en forsvarsteknologis livscyklus, være støtteberettiget under programmet. Opgraderingen af eksisterende forsvarsprodukter og -teknologier, herunder deres interoperabilitet, bør også være støtteberettiget under programmet. Foranstaltninger til opgradering af eksisterende forsvarsprodukter og -teknologier bør kun være støtteberettigede, hvis allerede eksisterende oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre foranstaltningen, ikke er underlagt nogen begrænsning på en måde, der indskrænker evnen til at gennemføre foranstaltningen.
- (12) Da programmet navnlig har til formål at styrke samarbejdet mellem virksomheder på tværs af medlemsstaterne, bør en foranstaltning kun være støtteberettiget under programmet, hvis den skal gennemføres af et konsortium bestående af mindst tre virksomheder, der er hjemmehørende i mindst tre forskellige medlemsstater.

- (13) Grænseoverskridende samarbejde mellem virksomheder om udvikling af forsvarsprodukter og -teknologier har ofte været hæmmet af vanskeligheder med at nå til enighed om fælles tekniske specifikationer eller standarder. De manglende eller sparsomme fælles tekniske specifikationer eller standarder har medført øget kompleksitet, forsinkelser og høje omkostninger i udviklingsfasen. For foranstaltninger, der indebærer et højere teknologisk modenhedsniveau, bør enighed om fælles tekniske specifikationer være en primær betingelse for at være støtteberettiget under programmet. Gennemførlighedsundersøgelser og foranstaltninger, der sigter mod at støtte fastsættelsen af fælles tekniske specifikationer eller standarder, bør også være støtteberettigede under programmet.
- (14) For at sikre at Unionens og dens medlemsstaters internationale forpligtelser respekteres i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning, bør foranstaltninger vedrørende produkter eller teknologier, hvis anvendelse, udvikling og produktion er forbudt i medfør af international ret, ikke være støtteberettiget under programmet. I denne forbindelse bør støtteberettigelsen for foranstaltninger til udvikling af nye forsvarsprodukter eller -teknologier såsom de, der specifikt er udformet til at udføre dødbringende angreb uden menneskelig kontrol over angrebsbeslutningerne, også være underlagt udviklingen i international ret.

- (15) Eftersom programmet sigter mod at styrke konkurrenceevnen og effektiviteten i Unionens forsvarsindustri, bør kun de enheder, der er hjemmehørende i Unionen og ikke er underlagt kontrol fra et tredjeland eller fra en enhed fra et tredjeland, være støtteberettigede. For at sikre beskyttelsen af Unionens og medlemsstaternes væsentlige sikkerheds- og forsvarsinteresser bør den infrastruktur, de faciliteter, de aktiver og de ressourcer, der anvendes af støttemodtagere og underleverandører i en foranstaltning, der finansieres under programmet, endvidere ikke befinde sig på et tredjelands område.
- (16) Under visse omstændigheder bør det være muligt at fravige princippet om, at støttemodtagerne og underleverandører, der er involveret i en foranstaltning, ikke er underlagt kontrol fra et tredjeland eller fra en enhed fra et tredjeland. I den forbindelse bør virksomheder, der er hjemmehørende i Unionen og kontrolleres af et tredjeland eller af en enhed fra et tredjeland, have mulighed for at være støtteberettigede, forudsat at der er opfyldt relevante og strenge betingelser vedrørende Unionens og dens medlemsstaters sikkerheds- og forsvarsinteresser som fastlagt som led i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), herunder med hensyn til at styrke det europæiske forsvars teknologiske og industrielle basis. Sådanne virksomheders deltagelse bør ikke stride mod programmets mål. Støttemodtagere bør fremlægge alle relevante oplysninger om den infrastruktur og de faciliteter, aktiver og ressourcer, der skal anvendes i foranstaltningen. Medlemsstaternes bekymringer med hensyn til forsyningssikkerhed bør også tages i betragtning.

- (17) Samarbejde mellem støttemodtagere og underleverandører, der er involveret i foranstaltningen, og virksomheder, som er hjemmehørende i et tredjeland, eller som er kontrolleret af et tredjeland eller af en enhed fra et tredjeland, bør også være underlagt relevante betingelser vedrørende Unionens og dens medlemsstaters sikkerheds- og forsvarsinteresser. I denne forbindelse bør et tredjeland eller en enhed fra et tredjeland ikke have uautoriseret adgang til klassificerede informationer vedrørende foranstaltningens gennemførelse. Adgang til klassificerede informationer gives i overensstemmelse med de relevante sikkerhedsregler, der gælder for Den Europæiske Unions klassificerede informationer og for informationer, der er klassificeret i henhold til nationale sikkerhedsklassificeringer.
- (18) Støtteberettigede foranstaltninger, der er udviklet i forbindelse med permanent struktureret samarbejde inden for Unionens institutionelle rammer, ville sikre et forbedret løbende samarbejde mellem virksomheder i de forskellige medlemsstater og ville dermed bidrage direkte til at opfylde programmets mål. Sådanne foranstaltninger bør derfor være støtteberettigede til en forhøjet finansieringssats. Støtteberettigede foranstaltninger, der er udviklet med en passende deltagelse af midcapselskaber og SMV'er og navnlig grænseoverskridende SMV'er, støtter åbningen af forsyningskæderne og bidrager til programmets mål. Sådanne foranstaltninger bør derfor være støtteberettigede til en forhøjet finansieringssats, herunder for at kompensere for den øgede risiko og øgede administrative byrde.

- (19) Hvis et konsortium ønsker at deltage i en støtteberettiget foranstaltning under programmet, og Unionens finansielle bistand ydes som et tilskud, bør konsortiet udpege et af sine medlemmer som koordinator. Koordinatoren bør være hovedkontaktpunktet for Kommissionen.
- (20) Fremme af innovation og teknologisk udvikling i Unionens forsvarsindustri bør gøre det muligt for færdighederne og ekspertisen i Unionens forsvarsindustri at blive opretholdt og udviklet og bør bidrage til at styrke dens teknologiske og industrielle autonomi. I denne forbindelse kan programmet også bidrage til at afdække, på hvilke områder Unionen er afhængig af tredjelande med hensyn til udvikling af forsvarsprodukter og -teknologier. En sådan fremme af innovation og teknologisk udvikling bør også foregå i overensstemmelse med Unionens sikkerheds- og forsvarsinteresser. Således bør en foranstaltnings bidrag til disse interesser og til de forsvarsmæssige kapacitetsprioriteter, som medlemsstaterne er nået til enighed om inden for rammerne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, tjene som tildelingskriterium. Inden for Unionen identificeres fælles forsvarsmæssige kapacitetsprioriteter navnlig gennem kapacitetsudviklingsplanen. Andre EU-processer såsom den samordnede årlige undersøgelse om forsvar og det permanente strukturerede samarbejde støtter gennemførelsen af relevante prioriteter gennem et forstærket samarbejde. Hvis det er relevant, kan regionale og internationale prioriteter, herunder i NATO-regi, også tages i betragtning, på betingelse af, at de tjener Unionens sikkerheds- og forsvarsinteresser og ikke hindrer nogen medlemsstat i at deltage, samtidig med at der også tages hensyn til behovet for at undgå unødvendigt dobbeltarbejde.

- (21) Medlemsstaterne arbejder individuelt og i fællesskab med udvikling, produktion og operationel anvendelse af ubemandede luftfartøjer, køretøjer og fartøjer. Operationel anvendelse omfatter i denne sammenhæng udførelse af angreb på militære mål. Den forskning og udvikling, der er forbundet med udviklingen af sådanne systemer, herunder såvel militære som civile systemer, har modtaget støtte i form af EU-midler. Det er planen, at dette vil fortsætte, muligvis også under programmet. Intet i denne forordning bør være til hinder for lovlig udnyttelse af sådanne forsvarsprodukter eller -teknologier, der udvikles under programmet.
- (22) For at sikre, at de finansierede foranstaltninger er rentable, bør medlemsstaternes tilsagn om effektivt at bidrage til finansieringen af foranstaltningen manifesteres skriftligt, f.eks. ved en hensigtserklæring fra de berørte medlemsstater.
- (23) For at sikre, at de finansierede foranstaltninger bidrager til den europæiske forsvarsindustri konkurrenceevne og effektivitet, bør de være markedsorienterede, efterspørgselsstyrede og kommercielt levedygtige på mellemlang til lang sigt, herunder for så vidt angår teknologier med dobbelt anvendelse. Kriterierne for støtteberettigelse bør derfor tage den omstændighed i betragtning, at medlemsstaterne har til hensigt at indkøbe det endelige forsvarsprodukt eller anvende teknologien på en koordineret måde, mens tildelingskriterierne bør tage i betragtning, at medlemsstaterne forpligter sig politisk eller retligt til i fællesskab at anvende, eje eller vedligeholde det endelige forsvarsprodukt eller den endelige forsvarsteknologi.

- (24) Alle tildelingskriterier bør tages i betragtning ved evaluering af foranstaltninger, som foreslås støttet under programmet. Eftersom disse kriterier ikke er udelukkelsesgrunde, bør foreslåede foranstaltninger, der ikke opfylder et eller flere af disse kriterier, ikke automatisk udelukkes.
- (25) Unionens finansielle bistand under programmet bør ikke overstige 20 % af foranstaltningens støtteberettigede omkostninger, når det drejer sig om systemprototypefremstilling, som ofte er den dyreste foranstaltning i udviklingsfasen. Det bør dog være muligt at dække samtlige støtteberettigede omkostninger af andre foranstaltninger i udviklingsfasen. I begge tilfælde bør støtteberettigede omkostninger forstås som i artikel 126 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.
- (26) Eftersom programmet bør supplere forskningsaktiviteter, navnlig på forsvarsområdet, og for at sikre sammenhæng og administrativ forenkling, bør de samme regler som reglerne i den forberedende foranstaltning vedrørende forsvarsforskning (PADR) og Horisont 2020 - rammeprogrammet for forskning og innovation (2014-2020) ("Horisont 2020") så vidt muligt finde anvendelse på programmet. Det er derfor hensigtsmæssigt at tillade godtgørelse af indirekte omkostninger med en fast sats på 25 % som under PADR og Horisont 2020.

- (27) Eftersom Unionens støtte har til formål at forbedre forsvarssektorens konkurrenceevne og kun vedrører den særlige udviklingsfase, bør Unionen ikke have ejerskab eller intellektuelle ejendomsrettigheder til de forsvarsprodukter eller -teknologier, der følger af de finansierede foranstaltninger. Den ordning, der finder anvendelse for intellektuelle ejendomsrettigheder, skal aftales kontraktmæssigt af støttemodtagerne. Interesserede medlemsstater bør også have mulighed for at deltage i efterfølgende samarbejde om indkøb. Desuden bør resultaterne af foranstaltninger, der finansieres under programmet, ikke være underlagt kontrol eller begrænsninger af et tredjeland eller en enhed fra et tredjeland.
- (28) Kommissionen bør etablere et toårigt arbejdsprogram i overensstemmelse med programmets mål. Arbejdsprogrammet bør udførligt fastlægge de kategorier af projekter, der skal finansieres under programmet, herunder forsvarsprodukter og -teknologier såsom fjernstyrede systemer, satellitkommunikation, positionsbestemmelse, navigation og tidsbestemmelse, uafhængig adgang til rummet og permanent jordobservation, energibæredygtighed, cybersikkerhed og maritim sikkerhed såvel som avancerede militære kapaciteter inden for luft-, land- og søområdet og det fælles område, herunder styrket situationsbevidsthed, beskyttelse, mobilitet, logistik, medicinsk støtte og strategiske katalysatorer.

- (29) Kommissionen bør ved udarbejdelsen af arbejdsprogrammet bistås af et medlemsstatsudvalg ("udvalget"). Kommissionen bør bestræbe sig på at finde de løsninger, der er bredest mulig tilslutning til i udvalget. I den forbindelse kan udvalget mødes i en sammensætning af nationale eksperter på forsvarsområdet for at yde specifik bistand til Kommissionen. Det er op til medlemsstaterne at udpege deres respektive repræsentanter i nævnte udvalg. Udvalgets medlemmer bør gives tidlig og reel mulighed for at gennemgå udkast til gennemførelsesretsakter og give udtryk for deres synspunkter.
- (30) På baggrund af Unionens politik om, at SMV'er er nøglen til at sikre økonomisk vækst, innovation, jobskabelse og social integration i Unionen, og at de støttede foranstaltninger typisk kræver grænseoverskridende samarbejde, er det vigtigt, at arbejdsprogrammet afspejler og giver mulighed for en åben og gennemsigtig adgang for og deltagelse af SMV'er på tværs af grænser, og at mindst 10 % af det samlede budget derfor tilgodeser sådanne foranstaltninger, hvilket gør det muligt for SMV'er at indgå i foranstaltningernes værdikæder. En kategori af projekter bør specifikt rettes mod SMV'er.
- (31) For at sikre programmets succes bør Kommissionen bestræbe sig på at opretholde en dialog med et bredt spektrum af Europas industri, herunder SMV'er og ikke-traditionelle leverandører til forsvarssektoren.

- (32) For at drage fordel af Det Europæiske Forsvarsagenturs ekspertise i forsvarssektoren og i overensstemmelse med de beføjelser, der er tillagt det ved TEU, bør det indbydes som observatør i udvalget. Tjenesten for EU's Optræden Udadtil bør også indbydes til at bistå.
- (33) I forbindelse med udvælgelsen af foranstaltninger, som skal finansieres under programmet, bør Kommissionen eller de enheder, der er omhandlet i artikel 58, stk. 1, litra c), i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, som hovedregel tilrettelægge indkaldelser af konkurrerende forslag som fastsat i nævnte forordning og sikre, at de administrative procedurer holdes så enkle som muligt og medfører et minimum af ekstra udgifter. I visse behørigt begrundede og undtagelsesvise tilfælde kan der dog også ydes EU-støtte i overensstemmelse med artikel 190 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012¹.

¹ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

- (34) Efter at have evalueret de modtagne forslag med hjælp fra uafhængige eksperter, hvis sikkerhedsoplysninger bør valideres af medlemsstaterne, bør Kommissionen udvælge de foranstaltninger, der skal finansieres under programmet. Kommissionen bør oprette en database over uafhængige eksperter. Databasen bør ikke offentliggøres. De uafhængige eksperter bør udpeges på grundlag af deres færdigheder, erfaring og viden under hensyntagen til de opgaver, som de skal tildeles. Kommissionen bør, når den udpeger uafhængige eksperter, så vidt muligt træffe passende foranstaltninger for at forsøge at opnå en afbalanceret sammensætning af ekspertgrupper og evalueringspaneler for så vidt angår forskellige færdigheder, forskellig erfaring og viden, geografisk spredning og kønsdiversitet, idet den tager hensyn til situationen på den pågældende foranstaltnings område. En passende rotation af eksperter og en passende balance mellem den private og den offentlige sektor bør også tilstræbes. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår vedtagelsen og gennemførelsen af arbejdsprogrammet samt tildelingen af midler til udvalgte foranstaltninger. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹. Medlemsstaterne bør underrettes om resultaterne af evalueringen og fremskridt i de finansierede foranstaltninger.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (35) Undersøgelserproceduren bør anvendes i forbindelse med vedtagelse af gennemførelsesretsakterne under hensyntagen til deres betydelige konsekvenser for gennemførelsen af denne forordning.
- (36) Ved programmets afslutning bør Kommissionen udarbejde en gennemførelsesrapport, som undersøger de finansielle aktiviteter for så vidt angår resultaterne af deres finansielle gennemførelse og, hvis det er muligt, virkningen heraf. Gennemførelsesrapporten bør også indeholde en analyse af SMV'ers og midcapselskabers deltagelse på tværs af grænser under programmet samt deres deltagelse i den globale værdikæde. Rapporten bør desuden indeholde oplysninger om støttemodtagernes oprindelse og fordelingen af de frembragte intellektuelle ejendomsrettigheder.
- (37) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger i hele udgiftscyklussen, herunder forebyggelse, påvisning og undersøgelse af uregelmæssigheder, tilbagesøgning af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og efter omstændighederne ved anvendelse af administrative og økonomiske sanktioner.

- (38) Kommissionen og medlemsstaterne bør sikre den størst mulige udbredelse af programmet for at øge dets effektivitet og dermed forbedre forsvarsindustriens konkurrenceevne og medlemsstaternes forsvarskapaciteter.
- (39) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne henset til omkostningerne og de dermed forbundne risici, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning oprettes et program for udvikling af den europæiske forsvarsindustri ("programmet") med henblik på en EU-indsats, der dækker perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2020.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "systemprototype": en model af et produkt eller en teknologi, der kan påvise præstation i et operationelt miljø
- 2) "kvalificering": hele processen med at påvise, at designet af et forsvarsprodukt, en materiel eller immateriel komponent eller en teknologi opfylder de specificerede krav, og som giver objektiv dokumentation, der påviser, at særlige krav til design er opfyldt

- 3) "certificering": den proces, hvorved en national myndighed attesterer, at et forsvarsprodukt, en materiel eller immateriel komponent eller en teknologi er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser
- 4) "virksomhed": en enhed uanset dens retlige status eller finansieringsmåde, der udøver en økonomisk aktivitet, og som er hjemmehørende i den medlemsstat, hvor den er registreret, i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale ret
- 5) "ledelsesstruktur": et virksomhedsorgan, der er udpeget i overensstemmelse med national ret og, hvis det er relevant, rapporterer til den administrerende direktør, og som har beføjelse til at fastlægge virksomhedens strategi, mål og generelle kurs og fører tilsyn med og overvåger ledelsens beslutningstagning
- 6) "tredjelandsenhed": en enhed, der er hjemmehørende i et tredjeland eller, hvor den er hjemmehørende i Unionen, har sin ledelsesstruktur i et tredjeland
- 7) "kontrol": evnen til at udøve afgørende indflydelse på en virksomhed enten direkte eller indirekte gennem en eller flere andre virksomheder

- 8) "små og mellemstore virksomheder" eller "SMV'er": små og mellemstore virksomheder som defineret i artikel 2 i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF¹
- 9) "midcapselskaber": en virksomhed, som ikke er en SMV, og som har op til 3 000 ansatte, idet antallet af beskæftigede beregnes i henhold til artikel 3-6 i bilaget til henstilling 2003/361/EF
- 10) "konsortium": en samarbejdende gruppering af virksomheder, som er dannet for at gennemføre en foranstaltning under programmet.

Artikel 3

Mål

Programmet har følgende mål:

- a) at fremme forsvarsindustriens konkurrenceevne, effektivitet og innovationskapacitet i hele Unionen, hvilket bidrager til Unionens strategiske autonomi, ved at støtte foranstaltninger i deres udviklingsfase

¹ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

- b) at støtte og udnytte samarbejde, herunder på tværs af grænser, mellem virksomheder, herunder SMV'er og midcapselskaber, i hele Unionen og samarbejde mellem medlemsstater i forbindelse med udvikling af forsvarsprodukter eller -teknologier, samtidig med at smidigheden i forsynings- og værdikæder på forsvarsområdet styrkes og forbedres, og standardisering af forsvarssystemer og deres interoperabilitet fremmes.

Sådant samarbejde skal ske i overensstemmelse med de forsvarsmæssige kapacitetsprioriteter, som medlemsstaterne har aftalt inden for rammerne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og navnlig i forbindelse med kapacitetsudviklingsplanen.

I den sammenhæng kan regionale og internationale prioriteter, når de tjener Unionens sikkerheds- og forsvarsinteresser som fastlagt i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og under hensyntagen til behovet for at undgå unødvendigt dobbeltarbejde, også tages i betragtning, hvor det er relevant, hvor de ikke udelukker nogen medlemsstats mulighed for deltagelse

- c) at fremme en bedre udnyttelse af resultaterne af forsvarsforskning og bidrage til udviklingen efter forskningsfasen, hvorved den europæiske forsvarsindustri konkurrenceevne på det indre marked og det globale marked støttes, herunder gennem konsolidering, hvor det er relevant.

Artikel 4

Budget

Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet er for perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2020 500 mio. EUR i løbende priser.

De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet inden for rammerne af den flerårige finansielle ramme.

Artikel 5

Generelle finansielle bestemmelser

1. Unionens finansielle bistand kan ydes gennem de former for finansiering, der er forudset i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, navnlig tilskud og i undtagelsesvise tilfælde offentlige indkøb.
2. Finansieringsformerne, der er omhandlet i stk. 1, og gennemførelsesmetoderne vælges ud fra deres evne til at nå de specifikke mål med foranstaltningerne og levere resultater, idet der tages hensyn til navnlig kontrolomkostningerne, den administrative byrde og risikoen for interessekonflikter.
3. Unionens finansielle bistand gennemføres af Kommissionen som fastsat ved forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 enten direkte eller indirekte ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til de enheder, der er anført i nævnte forordnings artikel 58, stk. 1, litra c).

4. Medlemsstaterne udpeger, hvis det er relevant, en projektleder. Kommissionen forhører sig hos projektlederen om, hvilke fremskridt der er gjort i forbindelse med foranstaltningen, før den foretager udbetalingen til de støtteberettigede modtagere.

Artikel 6

Støtteberettigede foranstaltninger

1. Programmet yder støtte til modtagernes foranstaltninger i udviklingsfasen, hvilket dækker både nye forsvarsprodukter og -teknologier og opgraderingen af eksisterende produkter og teknologier, forudsat at anvendelse af allerede eksisterende oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre opgraderingsforanstaltningen, ikke er underlagt en begrænsning af et tredjeland eller en tredjelandsenhed, hverken direkte eller indirekte gennem en eller flere andre virksomheder.

En støtteberettiget foranstaltning skal vedrøre én eller flere af følgende:

- a) undersøgelser, såsom gennemførlighedsundersøgelser og andre ledsageforanstaltninger
- b) design af et forsvarsprodukt, en materiel eller immateriel komponent eller teknologi såvel som de tekniske specifikationer bag designet, herunder deltestning med henblik på risikominimering i et industrielt eller repræsentativt miljø

- c) systemprototypefremstillingen af et forsvarsprodukt, en materiel eller immateriel komponent eller teknologi
 - d) test af et forsvarsprodukt, en materiel eller immateriel komponent eller teknologi
 - e) kvalificeringen af et forsvarsprodukt, en materiel eller immateriel komponent eller teknologi
 - f) certificeringen af et forsvarsprodukt, en materiel eller immateriel komponent eller teknologi
 - g) udviklingen af teknologier eller aktiver, der øger effektiviteten gennem forsvarsprodukters og -teknologiers livscyklus.
2. Foranstaltninger som omhandlet i stk. 1 gennemføres af virksomheder, der samarbejder inden for et konsortium med mindst tre støtteberettigede enheder, som er hjemmehørende i mindst tre forskellige medlemsstater. Mindst tre af disse støtteberettigede enheder, som er hjemmehørende i mindst to forskellige medlemsstater, må ikke være direkte eller indirekte kontrolleret af den samme enhed, og de må ikke kontrollere hinanden.

3. Konsortier som omhandlet i stk. 2 dokumenterer deres levedygtighed ved at påvise, at de omkostninger ved en foranstaltning, der ikke dækkes af EU-støtte, dækkes af andre finansieringsmidler, såsom af medlemsstaternes bidrag.
4. Med hensyn til de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, litra c)-g), dokumenterer konsortiet sit bidrag til den europæiske forsvarsindustri konkurrenceevne ved at påvise, at mindst to medlemsstater agter at indkøbe det endelige produkt eller at anvende teknologien på en koordineret måde, herunder gennem fælles indkøb hvor relevant.
5. Foranstaltninger som omhandlet i stk. 1, litra b), baseres på fælles krav, der er aftalt i fællesskab af mindst to medlemsstater. Foranstaltninger som omhandlet i stk. 1, litra c)-g), baseres på fælles tekniske specifikationer, der er aftalt i fællesskab af de medlemsstater, der skal samfinansiere, eller som agter i fællesskab at foretage indkøb af det endelige produkt eller i fællesskab at anvende teknologien som omhandlet i stk. 3 og 4, hvorved systemers standardisering og interoperabilitet styrkes.

6. Foranstaltninger til udvikling af produkter og teknologier, hvis anvendelse, udvikling eller produktion er forbudt i henhold til international ret, er ikke støtteberettigede under programmet.

Artikel 7

Støtteberettigede enheder

1. Støttemodtagere og underleverandører, der deltager i en foranstaltning, skal være offentlige eller private virksomheder, der er hjemmehørende i Unionen.
2. Støttemodtagernes og underleverandørernes infrastruktur, faciliteter, aktiver og ressourcer, der anvendes med henblik på de foranstaltninger, der finansieres under programmet, skal befinde sig på Unionens område under hele foranstaltningens varighed, og deres ledelsesstrukturer skal være hjemmehørende i Unionen.
3. Med henblik på de foranstaltninger, der finansieres under programmet, må de støttemodtagere og underleverandører, der er involveret i foranstaltningen, ikke være underlagt kontrol fra et tredjeland eller en enhed fra et tredjeland.

4. Uanset denne artikels stk. 3 og med forbehold af artikel 15, stk. 2, skal en virksomhed, der er hjemmehørende i Unionen og kontrolleres af et tredjeland eller af enheder fra et tredjeland, kun være støtteberettiget som støttemodtager eller underleverandør, der er involveret i foranstaltningen, hvis garantier godkendt af den medlemsstat, hvor virksomheden er hjemmehørende, i overensstemmelse med dens nationale procedurer stilles til rådighed for Kommissionen. Disse garantier kan angå det forhold at virksomhedens ledelsesstruktur er hjemmehørende i Unionen. Hvis den medlemsstat, hvor virksomheden er hjemmehørende, finder det hensigtsmæssigt, kan disse garantier også angå særlige statslige rettigheder i forbindelse med kontrollen over virksomheden.

Garantierne skal give sikkerhed for, at en sådan virksomheds involvering i en foranstaltning ikke vil være i strid med Unionens og dens medlemsstaters sikkerheds- og forsvarsinteresser som fastsat som led i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i TEU eller med målene fastsat i artikel 3. Garantierne skal også overholde bestemmelserne i artikel 12. Garantierne skal navnlig dokumentere, at der med henblik på foranstaltningen er indført foranstaltninger for at sikre at:

- a) kontrol over virksomheden ikke udøves på en måde, som begrænser eller indskrænker dens evne til at gennemføre foranstaltningen og levere resultater, som pålægger begrænsninger vedrørende dens infrastruktur, faciliteter, aktiver, ressourcer, intellektuelle ejendomsret eller knowhow, der er nødvendige med henblik på foranstaltningen, eller som undergraver dens kapaciteter og standarder, der er nødvendige for at gennemføre foranstaltningen
- b) adgang for et tredjeland eller en enhed fra et tredjeland til følsomme oplysninger vedrørende foranstaltningen forhindres, og at de ansatte eller andre personer, der er involveret i foranstaltningen, har en national sikkerhedsgodkendelse, hvor dette er relevant
- c) ejerskab af den intellektuelle ejendom, der hidrører fra foranstaltningen, og resultaterne af foranstaltningen forbliver hos støttemodtageren under foranstaltningen og efter dens afslutning, ikke er underlagt kontrol eller begrænsning af et tredjeland eller af en enhed fra et tredjeland og ikke eksporteres ud af Unionen, og at der heller ikke gives adgang til dem fra uden for Unionen uden godkendelse fra den medlemsstat, hvor virksomheden er hjemmehørende, og i overensstemmelse med målene i artikel 3.

Hvis det skønnes hensigtsmæssigt af den medlemsstat, hvor virksomheden er hjemmehørende, kan der gives yderligere garantier.

Kommissionen underretter det i artikel 13 omhandlede udvalg om enhver virksomhed, der anses for støtteberettiget i henhold til dette stykke.

5. Hvis der ikke umiddelbart findes konkurrencedygtige alternativer i Unionen, kan de støttemodtagere og underleverandører, der er involveret i foranstaltningen, anvende deres aktiver, infrastruktur, faciliteter og ressourcer, der befinder sig på eller opbevares uden for medlemsstaternes område, forudsat at denne anvendelse ikke er i strid med Unionens og medlemsstaternes sikkerheds- og forsvarsinteresser, er i overensstemmelse med programmets mål og er fuldt ud i overensstemmelse med artikel 12.

Omkostningerne forbundet med disse aktiviteter er ikke støtteberettigede under programmet.

6. Ved udførelsen af en støtteberettiget foranstaltning kan støttemodtagere og underleverandører, der er involveret i foranstaltningen, også samarbejde med virksomheder, der er hjemmehørende uden for medlemsstaternes område eller kontrolleres af et tredjeland eller af en enhed fra et tredjeland, herunder ved at anvende en sådan virksomheds aktiver, infrastruktur, faciliteter og ressourcer, forudsat at dette ikke er i strid med Unionens og medlemsstaternes sikkerheds- og forsvarsinteresser. Et sådant samarbejde skal være i overensstemmelse med målene i artikel 3 og være i fuld overensstemmelse med artikel 12.

Et tredjeland eller anden enhed fra et tredjeland må ikke have uautoriseret adgang til klassificerede informationer vedrørende foranstaltningens gennemførelse, og potentielle negative indvirkninger for forsyningssikkerheden af input, der har kritisk betydning for foranstaltningen, skal undgås.

Omkostningerne forbundet med disse aktiviteter er ikke støtteberettigede under programmet.

7. Støttemodtagere fremlægger alle de relevante oplysninger, som er nødvendige for vurderingen af kriterierne for støtteberettigelse. Hvis der under gennemførelsen af foranstaltningen sker en ændring, der kunne rejse tvivl om opfyldelsen af kriterierne for støtteberettigelse, underretter virksomheden Kommissionen, der vurderer, om kriterierne for støtteberettigelse fortsat er opfyldt, og håndterer den potentielle indvirkning på finansieringen af foranstaltningen.

8. Ved underleverandører, der er involveret i foranstaltningen, forstås i denne artikel underleverandører med et direkte kontraktforhold til en støttemodtager, andre underleverandører til hvem mindst 10 % af foranstaltningens samlede støtteberettigede omkostninger er afsat, samt underleverandører, der kan have brug for adgang til klassificerede informationer for at gennemføre kontrakten.

Artikel 8

Erklæring fra virksomheder

Hver virksomhed i et konsortium, der ønsker at deltage i en foranstaltning, skal skriftligt erklære, at vedkommende er fuldt ud bekendt med og overholder gældende national ret og EU-ret vedrørende aktiviteter på forsvarsområdet.

Artikel 9
Konsortium

1. Hvis Unionens finansielle bistand ydes som et tilskud, udpeger medlemmerne af ethvert konsortium, som ønsker at deltage i en foranstaltning, et af dets medlemmer til at virke som koordinator. Koordinatoren anføres i tilskudsaftalen. Koordinatoren er hovedkontaktpunktet for medlemmerne af konsortiet i forbindelserne med Kommissionen eller det relevante finansieringsorgan, medmindre andet er fastsat i tilskudsaftalen eller i tilfælde af koordinatorens manglende opfyldelse af sine forpligtelser efter tilskudsaftalen.
2. Medlemmer af et konsortium, der deltager i en foranstaltning, indgår en intern aftale, som fastsætter deres rettigheder og forpligtelser med hensyn til foranstaltningens gennemførelse i overensstemmelse med tilskudsaftalen, undtagen i behørigt begrundede tilfælde, der er fastsat i arbejdsprogrammet eller i indkaldelsen af forslag. Den interne aftale skal også omfatte ordninger vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder i forbindelse med de udviklede produkter og teknologier.

Artikel 10
Tildelingskriterier

Foranstaltninger, som foreslås støttet under programmet, evalueres på grundlag af hvert af følgende kriterier:

- a) bidrag til topkvalitet, navnlig ved at påvise, at den foreslåede foranstaltning frembyder væsentlige fordele i forhold til eksisterende forsvarsprodukter eller -teknologier
- b) bidrag til innovation, navnlig ved at påvise, at den foreslåede foranstaltning indeholder banebrydende eller nye koncepter og tilgange, nye lovende fremtidige teknologiske forbedringer eller anvendelse af teknologier eller koncepter, der ikke tidligere har været anvendt i forsvarssektoren
- c) bidrag til forsvarsvirksomheders konkurrenceevne og vækst i hele Unionen, navnlig gennem skabelse af nye markedsmuligheder

- d) bidrag til den industrielle autonomi i den europæiske forsvarsindustri og til Unionens sikkerheds- og forsvarsinteresser ved at forbedre forsvarsprodukter eller -teknologier i overensstemmelse med de forsvarsmæssige kapacitetsprioriteter, som medlemsstaterne er nået til enighed om inden for rammerne af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, navnlig i forbindelse med kapacitetsudviklingsplanen, og, hvis det er relevant, regionale og internationale prioriteter, forudsat at de tjener Unionens sikkerheds- og forsvarsinteresser og ikke udelukker nogen medlemsstats mulighed for deltagelse
- e) den del af det samlede budget for foranstaltningen, der afsættes til deltagelse af SMV'er hjemmehørende i Unionen, der bibringer industriel eller teknologisk merværdi, som medlemmer af konsortiet, som underleverandører eller som andre virksomheder i forsyningskæden, og navnlig den del af det samlede budget for foranstaltningen, der afsættes til SMV'er, der er hjemmehørende i andre medlemsstater end dem, hvor de virksomheder i konsortiet, der ikke er SMV'er, er hjemmehørende
- f) for foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra c)-f), bidrag til den europæiske forsvarsindustris yderligere integration gennem støttemodtagernes dokumentation af, at medlemsstaterne har forpligtet sig til i fællesskab at anvende, eje eller vedligeholde det endelige produkt eller den endelige teknologi.

Hvis det er relevant, tages der i forhold til anvendelsen af de kriterier, der er omhandlet i første stykke, litra a), b) og c), hensyn til bidrag til at øge effektiviteten gennem forsvarsprodukters og -teknologiers livscyklus, herunder omkostningseffektivitet og potentialet for synergier i indkøbs- og vedligeholdelsesprocessen.

Artikel 11

Finansieringssatser

1. Den finansielle bistand fra Unionen, der ydes under programmet, må ikke overstige 20 % af de samlede støtteberettigede omkostninger til en foranstaltning som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra c). I alle øvrige tilfælde kan bistanden dække op til foranstaltningens samlede støtteberettigede omkostninger.
2. En foranstaltning som omhandlet i artikel 6, stk. 1, der er udviklet inden for rammerne af permanent struktureret samarbejde, kan nyde godt af en finansieringssats forhøjet med yderligere 10 procentpoint.
3. En foranstaltning som omhandlet i artikel 6, stk. 1, kan nyde godt af en forhøjet finansieringssats som omhandlet i nærværende stykkes andet og tredje afsnit, hvis mindst 10 % af foranstaltningens samlede støtteberettigede omkostninger er afsat til SMV'er hjemmehørende i Unionen.

Finansieringssatsen kan forhøjes med et antal procentpoint svarende til den procentdel af en foranstaltningens samlede støtteberettigede omkostninger, der er afsat til SMV'er hjemmehørende i medlemsstater, hvor de virksomheder i konsortiet, der ikke er SMV'er, er hjemmehørende, op til yderligere 5 procentpoint.

Finansieringssatsen kan forhøjes med et antal procentpoint svarende til to gange procentdelen af en foranstaltningens samlede støtteberettigede omkostninger, som er afsat til SMV'er, der er hjemmehørende i andre medlemsstater end dem, der er omhandlet i andet afsnit.

4. En foranstaltning som omhandlet i artikel 6, stk. 1, kan nyde godt af en finansieringssats forhøjet med yderligere 10 procentpoint, hvis mindst 15 % af foranstaltningens samlede støtteberettigede omkostninger er afsat til midcapselskaber, der er hjemmehørende i Unionen.
5. Indirekte støtteberettigede omkostninger fastsættes ved at anvende en fast sats på 25 % af de samlede direkte støtteberettigede omkostninger fraregnet direkte støtteberettigede omkostninger til underentrepriser.

6. Den samlede forhøjelse af finansieringssatsen for en foranstaltning, der følger af anvendelsen af stk. 2, 3 og 4, må ikke overstige 35 procentpoint.
7. Den finansielle bistand fra Unionen, der ydes under programmet, herunder forhøjede finansieringssatser, må ikke dække mere end 100 % af foranstaltningens støtteberettigede omkostninger.

Artikel 12

Ejerskab og intellektuelle ejendomsrettigheder

1. Unionen ejer ikke de produkter eller teknologier, der følger af foranstaltningen, ligesom den ikke har nogen intellektuelle ejendomsrettigheder til foranstaltningen.
2. Resultaterne af foranstaltninger, der modtager støtte under programmet, må ikke være underlagt kontrol eller begrænsninger fra et tredjeland eller en enhed fra et tredjeland direkte eller indirekte gennem en eller flere andre virksomheder, herunder i form af teknologioverførsel.
3. Denne forordning berører ikke medlemsstaternes beføjelser vedrørende politik på området for eksport af forsvarsrelaterede produkter.

4. For så vidt angår resultaterne opnået af støttemodtagere, der har modtaget støtte under programmet, og uden at dette berører denne artikels stk. 3, underrettes Kommissionen om enhver overførsel af ejerskab til et tredjeland eller en enhed fra et tredjeland. Hvis en sådan overførsel af ejerskab er i strid med målene i artikel 3, tilbagebetales den støtte, der er ydet under programmet.
5. Hvis bistand fra Unionen ydes i form af offentligt indkøb af en undersøgelse, har alle medlemsstaterne ret til en gratis, ikkeeksklusiv licens til anvendelse af undersøgelsen efter deres skriftlige anmodning.

Artikel 13

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011. Det Europæiske Forsvarsagentur indbydes til at give sine synspunkter og sin ekspertise til udvalget som observatør. Tjenesten for EU's Optræden Udadtil indbydes også til at bistå.

Udvalget mødes desuden i særlige sammensætninger, herunder for at drøfte forsvarsaspekter.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 14

Arbejdsprogram

1. Kommissionen vedtager ved hjælp af en gennemførelsesretsakt et toårigt arbejdsprogram. Gennemførelsesretsakten vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 13, stk. 2. Arbejdsprogrammet skal være i overensstemmelse med målene i artikel 3.
2. Arbejdsprogrammet skal indeholde en detaljeret angivelse af de kategorier af projekter, der finansieres under programmet. Disse kategorier skal være i overensstemmelse med de forsvarskapacitetsprioriteter, der er omhandlet i artikel 3, litra b).

Disse kategorier omfatter kapaciteter med hensyn til innovative forsvarsprodukter og -teknologier inden for:

- a) forberedelse, beskyttelse, anvendelse og bæredygtighed
- b) informationsstyring og -overlegenhed og -kommando, kontrol, kommunikation, computere, efterretning, overvågning og rekognoscering (C4ISR), cyberforsvar og cybersikkerhed og
- c) indsats og effektorer.

Arbejdsprogrammet skal også indeholde en kategori af projekter, som er rettet specifikt mod SMV'er.

3. Arbejdsprogrammet skal sikre, at mindst 10 % af det samlede budget tilgodeser SMV'ers deltagelse på tværs af grænserne.

Artikel 15

Evaluerings- og tildelingsprocedure

1. I forbindelse med gennemførelsen af programmet tildeles EU-støtte efter indkaldelse af konkurrerende forslag, der offentliggøres i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012. I visse behørigt begrundede og undtagelsesvise tilfælde kan der også ydes EU-støtte i overensstemmelse med artikel 190 i delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012.
2. Forslag, der er indsendt efter indkaldelsen af forslag, evalueres af Kommissionen på grundlag af kriterierne for støtteberettigelse og tildeling i artikel 6, 7, 8 og 10.

Kommissionen bistås i forbindelse med tildelingsproceduren af uafhængige eksperter, hvis sikkerhedsoplysninger valideres af medlemsstaterne. Disse eksperter skal være unionsborgere fra så mange medlemsstater som muligt og skal udvælges på grundlag af indkaldelser af ansøgninger med henblik på at oprette en database med kandidater.

Det i artikel 13 omhandlede udvalg underrettes årligt om listen over eksperter, der figurerer i databasen, for at sikre gennemsigtighed med hensyn til eksperternes oplysninger.

Kommissionen sikrer også, at eksperter ikke vurderer, rådgiver om eller bistår vedrørende anliggender, som de har en interessekonflikt i forhold til.

3. Kommissionen tildeler ved hjælp af gennemførelsesretsakter midler til udvalgte foranstaltninger efter hver indkaldelse eller efter anvendelse af artikel 190 i delegeret forordning (EU) nr. 1268/2012. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 13, stk. 2.

Artikel 16

Årlige rater

Kommissionen kan opdele budgetforpligtelserne i årlige rater.

Artikel 17

Overvågning og rapportering

1. Kommissionen overvåger regelmæssigt gennemførelsen af programmet og rapporterer årligt om de fremskridt, der gøres i overensstemmelse med artikel 38, stk. 3, litra e), i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. Med henblik herpå etablerer Kommissionen de nødvendige overvågningsordninger.
2. For at fremme større produktivitet og effektivitet af Unionens fremtidige politiske foranstaltninger udarbejder Kommissionen en retrospektiv evalueringsrapport og forelægger den for Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporten bygger på relevante høringer af medlemsstaterne og de vigtigste interessenter og vurderer navnlig fremskridtene i retning af opfyldelsen af de mål, der er fastsat i artikel 3. Den analyserer også deltagelse på tværs af grænserne, herunder af SMV'er og midcapselskaber, i foranstaltninger under programmet samt SMV'ers og midcapselskabers integration i den globale værdikæde. Rapporten indeholder desuden oplysninger om støttemodtagernes oprindelsesland og, hvis det er muligt, fordelingen af de frembragte intellektuelle ejendomsrettigheder.

Artikel 18

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Ved gennemførelsen af foranstaltninger, der finansieres i henhold til denne forordning, træffer Kommissionen egnede foranstaltninger til at sikre, at Unionens finansielle interesser beskyttes gennem foranstaltninger til forebyggelse af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter, ved effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved tilbagesøgning af de uretmæssigt udbetalte beløb samt efter omstændighederne ved administrative og økonomiske sanktioner, der skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
2. Kommissionen eller dens befuldmægtigede og Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere eller, hvis der er tale om internationale organisationer, efter aftaler indgået med dem at verificere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underleverandører, som har modtaget EU-midler under programmet.

3. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) kan foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, i overensstemmelse med de bestemmelser og procedurer, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013¹ og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96², for at fastslå, om der har været tale om svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt finansieret i henhold til programmet.
4. Samarbejdsaftaler med tredjelande og internationale organisationer, kontrakter, aftaler om tilskud og afgørelser om ydelse af tilskud som følge af gennemførelsen af denne forordning skal indeholde bestemmelser, der udtrykkeligt giver Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage denne kontrol og disse undersøgelser i overensstemmelse med deres respektive kompetencer, uden at det berører stk. 1, 2 og 3.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

² Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

Artikel 19
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand